

Hrádocký prameň

Apríl 2017, číslo 15

Za veľkú lásku.
Za rozhodnutie
nieť hanbu
a ťažký kríž na pleciah.
Nevzdať sa,
v pokore vydržať.
Za bolesť duše,
bolesť tela.
Za hlboké rany
a krv stekajúcu po dreve.
Za posledný ston,
za výdych na kríži.
Za tmu uprostred dňa.
Za prísľub svitania.
Za milosť.
Za vzkriesenie.
Za radosť.
Za odpustenie.
Za nový život.
Za nádej
Ti, Kriste,
ďakujem.

Sila Života

Vo februári mi moja priateľka poslala obrázok snežienok . Celkom som sa začudovala, lebo bolo ešte veľmi chladno, kde-tu sneh. Sama seba som sa pýtala: „Kde asi mohla zachytiť takýto nádherný moment?“ Život, ktorý napriek chladu a nepriaznivým podmienkam vytryskne z hlbín zeme. Sila života. Fascinuje nás. Povzbudzuje nás. Teší nás. Túžime ho objaviť. Ako dievčatko som vždy, s prichádzajúcou jarou, unikala do prírody a tešila sa z každého kvetu, ktorý som objavila.

Milí priatelia! S Veľkonočným ránom sme pozvaní objaviť silu života, ktorý siaha omnoho ďalej ako je zdroj nového kvetu v prírode. On vytryskne z hlbín večnosti, a napriek nepriaznivým podmienkam hriechu, diabla, smrti a pekla si razí cestu, lebo má v sebe úžasný potenciál, lebo je silnejší ako hriech, silnejší ako smrť, silnejší ako diabol a silnejší ako peklo. Sme pozvaní objaviť silu života. Života, ktorý premáha nielen smrť tela, ale i smrť ducha, ktorá má omnoho tragickejšie dôsledky ako telesná smrť. Totiž duchovná smrť oddeľuje človeka od Boha a po smrti tela ho nezvratiteľne odtrhne pre ničotu pekelných priepasti. Sme pozvaní objaviť veľkosť života, ktorý tu na zemi vytrhuje z moci hriechu, ktorý tvorí nové, zachraňuje pred peklom a vovádza do dokonalej, blaženej večnosti. Ten Život je Boh sám. Zjavil sa nám. Dal sa hmatateľne poznať v Ježišovi Kristovi. Počas celej svojej služby Ježiš - Syn Boží, manifestoval vládu Života. Vždy keď vyučoval, sýtil, uzdravoval, odpúšťal, oslobodzoval aj kriesil, zjavoval veľkolepú moc Božieho Života. Aj vtedy keď zobral na seba hriechy nás všetkých a v dôsledku toho umrel na kríži, keď viditeľne odhalil desivú tvár smrti, ktorá otvára svoje ústa pre Božieho Syna tešiaca sa zo svojho víťazstva, aj vtedy, i keď ľudskému oku utajene, večný Život Boha zasahuje až do hlbín podsvetia. Temnota trvala len krátko. Iba pár dní. Potom bol večný život vyjavený, a to aj ľudskému oku, vo Vzkriesenom Ježišovi Kristovi. Život, ktorý má Boh v sebe, ktorým je On sám, vzkriesil Ježiša z mŕtvych. A toto vzkriesenie je vrchol vlády Života - Boha. On zvíťazil nad hriechom, diablom aj nad smrťou. Tento rozmer Života ponúka aj nám už tu na zemi a potom aj po smrti tela. Ak vieme žasnúť nad silou života jarnej prebúdajúcej sa prírody, ak nás fascinuje a teší, o čo skôr sme povolaní žasnúť nad vládou Života, ktorý je nám vyjavený v omnoho silnejších momentoch ako ich ukazuje príroda. O čo skôr sme povolaní objaviť Život- Večný život – Svätého Boha. Sme povolaní nielen objaviť, ale prijať a zažiť, žasnúť a tešiť sa z Neho. Vnímaš to? Už to raší. Túžiš? Neváhaj a vykroč vpred! Poznaj moc Života. Poznaj Boha vo vzkriesenom Ježišovi Kristovi!

Aj ty si pozvaný zakúsiť to, čo zažili kresťania v Kolosách, Ríme a na mnohých ďalších miestach sveta:

„Spolu s Ním (Kristom) ste boli aj vzkriesení vierou v moc Boha, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych. Aj vás, ktorí ste boli mŕtvi v hriechoch a neobriezke svojho tela, oživil spolu s Ním, keď nám odpustil všetky hriechy, keď vymazal dlžobný úpis, ktorý svojimi nariadeniami svedčil proti nám, a úplne ho zrušil tým, že ho pribil na kríž. Odzbrojil a verejne odhalil kniežatstvá a mocnosti a cez Krista nad nimi zvíťazil“ (Kol 2, 12- 15).
„ ak teda vo vás prebýva Duch toho, ktorý Ježiša vzkriesil z mŕtvych, tak ten, ktorý vzkriesil Krista z mŕtvych, oživí aj vaše smrteľné telá svojím Duchom, ktorý prebýva vo vás“ (R 8, 11).

Anna Belanji

Žena a farizej

„Istý farizej Ho prosil, aby jedol s ním. Preto vošiel do domu farizejovho a stoloval s ním.“ (L 7, 36)

Blíži sa Veľká noc. Ježiš už vie, že onedlho bude vydaný na smrť. Blíži sa so svojimi učeníkmi bližšie k Jeruzalemu. Ešte pred tým ako bude trpieť a preleje svoju krv, dostáva priateľské pozvanie do domu farizeja. Zdá sa, že tento bol iný než ostatní farizeji. Rozhodol sa pozvať Ježiša k sebe domov. Rozpoznal v Ježišovi nezvyčajného človeka. Možno videl Ježiša vykonať nejaký zázrak, možno počul od neho nejaké podobenstvo. Nevieme. Chcel mať svojho host'a doma, niečo viac sa od Neho dozvedieť, porozprávať sa, na niečo sa opýtať, pohostiť a uctiť si Ho.

Nuž, väčšina farizejov sa takto k Ježišovi nestavala. Skôr Ho vnímali ako nepriateľa, ako určitú duchovnú konkurenciu, či dokonca ako Božieho nepriateľa, bludára, buriča. Pre nich bol Ježiš iba ďalším ľudovým učiteľom zákona, ktorý si privlastňuje privilégium Božieho synovstva. Prichádzali za Ním preto, aby ho pokúšali v reči, aby ho znemožnili v očiach verejnosti. Ježiš vždy hovoril farizejom celú pravdu. Bola to boľavá pravda, ktorá odhaľovala ich vnútro, ich postoje k Bohu, k ľuďom, ich motívy myslenia a konania. Ježišove slová *„Beda vám zákonníci a farizeji, pokrytci“* (L 11,44) zaznievali ako dokonalá súhra pravdy s láskou. Tieto slová ich mali napraviť, vrátiť späť k Bohu, mali zasiahnuť ich zaslepenosť a nepoddajnosť. No farizej, ktorý pozýva domov na návštevu Ježiša bol iný. Nečítame v jeho správaní o žiadnom nepriateľskom postoji k Ježišovi. Všetko by bolo v poriadku, keby priateľské stolovanie narušil nepozvaný hosť:

„A hľa, v meste bola žena-hriešnica; keď sa dozvedela, že stoluje v dome farizejovom, priniesla alabastrovú nádobu masti, odzadu s plačom pristúpila Mu k nohám, začala Mu slzami zmáčať nohy, utierala ich vlasmi svojej hlavy, bozkávala Mu nohy a mazala masťou.“

(L 7,37)

Kto vlastne pozval Túto ženu? Ako je možné, že vošla do môjho domu? Mohol si pomyslieť farizej. Ešte viac, ako táto žena, ho sklamal sám Ježiš.

„*Ked' to videl farizej, ktorý Ho bol pozval, povedal si: Keby tento bol prorok, vedel by, kto a aká to žena, čo sa Ho dotýka; pretože je hriešnica.*“ (L 7,39)

Farizej hneď rozoznal, že žena je veľmi hriešna. Ako je to možné že jeho hosť, Ježiš to nespozoroval? Či On nevie, nemá také duchovné vnímanie, nevie rozoznať že ona je hriešnica? Bol sklamaný. Taký veľký učiteľ ako je Ježiš, nespozoroval, kto je žena, ktorá sa ho dotýka. A ako môže dovoliť takej žene vôbec sa ho dotýkať? To by on, ako farizej, nikdy nebol nedovolil.

Vrcholom celého príbehu sú Ježišove slová žene: „*Odpúšťajú sa ti hriechy.*“ (L 7,48)

Zásadná otázka z tohto príbehu znie: Kto je pre teba Ježiš? Poznáš ho tak, ako farizej? Je pre teba dokonalým učiteľom zákona, náboženským vodcom, ktorý požíva tvoju úctu? Dobrá mienka o Ježišovi, pozitívny vzťah k jeho osobe nič nerieši.

Žena hriešnica na rozdiel od farizeja spoznala v Ježišovi svojho Záchrancu a Spasiteľa. Nemusela nič povedať, nič vysvetľovať. Spoznala celú biedu svojho života. Pri Ježišovi naplno videla svoj hriech. Zažila svoju nemohúcnosť, svoju bezradnosť vysporiadať sa so svojimi slabosťami a hriechmi. Vo svojej zúfalosti „*mala tú drzosť*“ a vošla ako nepozvaný hosť do domu farizeja a to len preto, aby počula slová milosti a odpustenia. Narušila tak všetky spoločenské konvencie, zásady spoločenského správania. To je rozdiel medzi farizejom a ženou hriešnicou.

Ak nevieš a nechceš prísť k Ježišovi zo zúfalstva nad svojou stratenosťou, nad obludnosťou tvojho osobného hriechu, tak ostaneš len v pozícii farizeja, ktorý nikdy neprežil aké to je, keď Ježiš odpúšťa hriechy a hovorí: „*Viera tvoja ťa zachránila. Chod' v pokoji!*“ (L 7,50) Ak si nezažil ťarchu svojich vín, priestupkov, svoju zatratenosť, ak si neprežil hrôzu pekla a Boží hnev na sebe, tak ti Ježiš bude pripadať ako len morálna autorita bez osobitejšieho vzťahu k tvojej osobe. Možno si myslíš, že si lepší ako žena hriešnica a že ty si nikdy tak hlboko nepadol. Možno si myslíš, že tvoje hriechy nie sú tak veľké ako hriechy ľudí ktorých denne stretávaš.

Práve v tieto veľkonočné dni si pripomíname Ježišovu krvavú obeť na kríži. Išiel na kríž nie preto, že sme výnimočné bytosti, ktoré majú svoju hodnotu a preto je dobré sa pre nich obetovať. Išiel na kríž presne z opačnej príčiny. Sme predaní hriechu, zaslúžime si trvalé odlúčenie od Boha, sme v neustálom Božom hneve. Práve pre tento beznádejný stav sa rozhodol Boh poslať svojho Syna, aby nás za cenu svojho čistého, svätého, nevinného života vytrhol z otroctva hriechu, smrti a zákona a priviedol k Otcovi. Žena hriešnica je jedna z nás. Bola zachránená Kristom. Táto záchrana, akokoľvek spochybňovaná farizejmi, jej nemohla vziať istotu Božieho odpustenia a Božej dobroty a lásky. Pod' spolu so mnou ku Kristovi, lebo inak zahynieme. „*my sme veriaci, aby sme si zachránili život.*“ (Žid 10, 39)

Ivan Plachtinský

V prachu histórie

Starobylé mestá, zabudnuté v čase. Zrúcané hradby a veže – pochované pod vrstvami zeme a piesku. Akoby nikdy ani neboli. Len archeológia nám občas vleje trochu svetla do života starých čias. Pre niektorých fascinujúce objavy, pre iných čosi tak vzdialené a abstraktné, že nestojí to za to, aby si tým človek vôbec zaťažoval myseľ.

Nemoderné, dávne a vzdialené...

Je pravdou, že mnohé praktiky staroveku moderná veda a výskum dávno prekonali, no mnohé ostáva po stáročia nezmenené. Zem sa stále točí rovnako a prináša súmrak i svitanie. Ľudia sa rodia a umierajú. Rovnako ako vtedy, tak aj teraz vzplanú hnevom i láskou. Bojujú i zmierujú sa.

Aj Trojjediný Boh – bol tu vtedy a je tu i teraz. Rovnaký - nemenný, milujúci . Kým je však pre nás, ľudí? Je hodnotou vzácnou a nemennou alebo historickým artefaktom, vzdialeným a pochovaným v prachu starobylých miest?

Dnes nemôžeme Ježiša fyzicky stretnúť tu, ako sa prechádza po zemi a rozpráva sa s ľuďmi, ktorých stretne. Môžeme Ho však prijať srdcom. Aké by to však bolo, keby sme sa mohli preniesť v čase, medzi Jeho súčasníkov a prežiť s Ním posledné dni na tejto zemi?

Asi by sme cítili veľmi silné emočné vypätie:

OBAVY, či Ho odsúdia alebo prepustia.

ĽÚTOSŤ, keď Ho bijú, mučia, keď krváca a nesie ťažký kríž.

SMÚTOK, keď Ho vidíme umierať priamo pred našimi očami.

STRACH z toho, čo príde, keď sa obloha zatiahla načierno.

NEISTOTU kde je, keď hrob ostal prázdny.

RADOSŤ, že porazil smrť a vstal z mŕtvych.

Možno by sme prežili práve toto a boli unavení od tak veľkých emočných zmien v krátkom čase – a možno by sme ostali paralyzovaní, ohromení tým, čo sa práve deje a vlastné pocity by sme slovami ani nevedeli vyjadriť.

Isté je, že nemôžeme ostať zamrznutí niekde na polceste – v smútku, lebo práve smrť bola bránou k životu.

No zároveň sa nemôžeme s ľahkosťou radovať zo života bez toho, aby sme si neuvedomili, že podstúpiť bolesť a umrieť, nie je práve najjednoduchšie.

V našich srdciach má panovať radosť a vďaka za to, že nás má Pán Boh tak veľmi rád, že neváhal, že odpustil, vymazal, otrokov povýšil na deti. Nemôže ostať zapadnutý v prachu histórie, lebo SMRŤOU vykúpil hriechy, aby daroval ŽIVOT.

... aj týmto sme žili – prierez udalostí

Aliančný modlitebný týždeň

predstavoval stretnutia pri Božom slove, modlitbách a piesňach na oslavu nášho Pána. Do aliančného modlitebného týždňa sa zapojili evanjelické cirkevné zbory v Liptovskom Hrádku, Dovalove, Vavrišove a Liptovskom Petre. Stretnutia prebiehali v období 9.-13.1.2017, v podvečerných hodinách, striedavo, v jednotlivých cirkevných zboroch. Slovom Božím poslúžili naši bratia farári a sestry farári – každý kázal v inom zbore, každý na trochu inú tému. Tento modlitebný týždeň sa niesol v témach: Jedine Kristus, Jedine Biblia, Jedine milosť, Jedine viera. Každý deň bol venovaný jednej u uvedených tém.

Návšteva bratov a sestier z Nórska

V januári 2017 sedem našich priateľov zo Stokke (v Nórsku) prišlo na Slovensko. V rámci svojho pobytu navštívili náš cirkevný zbor. 14.1.2017 sa zúčastnili biblickej hodiny mládeže, kde sa našim mladým ľudom prihovril br. Curt Westman. 15.1.2017 sa zúčastnili nedeľných Služieb Božích. S niektorými z nich sme sa zoznámili v lete, v ich cirkevnom zbore v Stokke, preto bolo pre nás vzácné vidieť ich znova a spolu sa porozprávať. Pohostili sme ich kávou a koláčikmi a vypravadili na ich cestu domov. Bolo to veľmi milé a vzácné stretnutie.

Ekumenický modlitebný týždeň

V dňoch od 17.1. do 22.1.2017 sme mali ekumenický modlitebný týždeň. Počas tohto týždňa sme sa spoločne stretali v evanjelickej fare v Liptovskej Porúbke, v evanjelickom kostole v Liptovskom Hrádku a v zborových priestoroch rímsko-katolíckej farnosti v Liptovskom Hrádku pri spoločných modlitbách.

Tento ekumenický týždeň vyvrcholil 22.1.2017 o 15.00 hod. ekumenickými bohoslužbami, ktoré sa konali v našom kostole. Témou celého týždňa bolo ZMIERENIE – ženie nás Kristova láska.

Počas nich sa nám Božím Slovom prihovril brat farár Michal Belanji z Liptovskej Porúbky a brat farár Marcel Matava z rímsko – katolíckej cirkvi. Do programu bohoslužieb boli zapojení členovia všetkých troch cirkevných zborov. Piesňami poslúžili mladší i starší členovia nášho cirkevného zboru.

Hoci naše cirkevné zbory pôsobia takmer vedľa seba, obe cirkvi majú svoje špecifické znaky. Je však veľmi dôležité nehladať to, čo nás rozdeľuje ale to, čo nás spája a tým je viera v Trojjediného Pána a Kristova láska. Máme si pomáhať a navzájom sa milovať. Je preto dôležité privádzať ľudí viacerých cirkví k modlitbám v jedného spoločného, milujúceho Pána. Sme preto vďační Pánu Bohu, že sa tento zámer vydaril a bol požehnaný.

Benefičný koncert na pomoc cirkevnému zboru v Hybiach

Ako mnohí iste viete, evanjelický cirkevný zbor Hybe postihol požiar organu a práve zrekonštruovaného kostola. S našimi bratmi a sestrami cítime, preto nás potešila myšlienka usporiadania Benefičného koncertu určeného na účel pomoci. Dňa 5.2.2017 sa tak v evanjelickom kostole v Liptovskom Hrádku konal jeden z troch benefičných koncertov. O myšlienke i realizácii tohto podujatia si viac môžete prečítať v nasledujúcom príspevku s. Bronislavy Majerčíkovej.

Chceme pomôcť

Keď som sa dozvedela smutnú správu o vyhorení evanjelického kostola v Hybiach, hlboko to mnou otriaslo. Deň predtým som bola totiž na koncerte Katky Koščovej, ktorý som si veľmi užila a bola som veľmi prekvapená, čo všetko sa hybskému zboru podarilo spraviť, ako sú vybavení technikou, ako mysleli na mamičky s deťmi i starších ľudí, ktorí už nemôžu prísť do kostola, ale môžu si pozrieť Služby Božie prostredníctvom internetu z pohodlia domu, kde im to technicky zdatná mládež rada spustí ☺. Taktiež som si odfotila krásnu dekoráciu, netušiac, že za pár hodín z nej nič nebude.

Od toho smutného dopoludnia, kedy sme sa túto správu dozvedeli, som mala veľkú potrebu pomôcť. Človek si to nevie hneď zdôvodniť prečo. Len tam je tá **VEĽKÁ POTREBA POMOCŤ TÝM, KTORÍ TO NAJVIAC POTREBUJÚ**. To **PREČO** prišlo neskôr, keď som upokojila svoje vnútro.

Prvé moje prečo bola silná túžba pomôcť. Moji rodičia ma k tomu vychovávali už od malička, išli a stále idú veľkým príkladom pre mňa i pre môjho syna.

Druhé prečo je prejav ľudskosti ako základnej ľudskej hodnoty, ktorá sa akoby pomaly strácala z našich kruhov. A práve ľudskosť sa najviac prejavuje prostredníctvom pomoci blížnemu.

Tretie moje prečo bolo to, že deti z tohto cirkevného zboru chodia k nám do Základnej umeleckej školy. Ani toto prečo nenechalo ma ostať ľahostajnou.

Štvrté moje prečo bolo, že podobnú hrôzu, spôsobenú požiarom, sme zažili aj my ako rodina. Bolo to v predvianočnom období pred ôsmimi rokmi. A keby nebolo ochotných ľudí nám pomôcť, trvalo by nám to veľmi dlho, kým by sme sa z prežitej hrôzy dostali. Vďaka Bohu a ochotným ľuďom sme mohli vianočné sviatky prežiť v Božej milosti, radosti a pohode.

Piate prečo je vyjadrenie spolupatričnosti mojej, všetkých účinkujúcich, ale aj tých, ktorí prišli na koncert, pookriať na duchu a podporiť dobrú vec.

Keď viete svoje **PREČO**, dostanete v okamihu odpoveď aj **AKO**.

Myšlienka urobiť benefičný koncert bola veľmi jasná a zrodila sa v rôznom čase, na rôznych miestach a v dvoch rôznych hlavách. Vedela som, že aj moja kolegyňa a bývalá spolužiačka zo školy bude chcieť pomôcť. A tak slovo dalo slovo a pustili sme sa do práce. Ja po tej organizačnej stránke a Marta Gáborová po umeleckej stránke. Nakoniec z myšlienky spraviť benefičný koncert vznikol veľký projekt troch benefičných koncertov na Liptove, z ktorých dobrovoľný

príspevok bol venovaný Cirkevnému zboru ECAV Hybe na rekonštrukciu poškodeného kostola s organom.

Koncerty sa konali v evanjelických kostoloch vo Vrbici v Liptovskom Mikuláši, v Závažnej Porube a v Liptovskom Hrádku. Tento projekt bol výnimočný tým, že každý koncert bol v inom zoskupení účinkujúcich a s iným programom. Na prvom koncerte účinkovali Marta Gáborová, zakladateľka Musica Temporis, Danko Orgovánová Vrlíková a Bronislava Majerčíková. Druhý koncert bol v podaní umeleckého zoskupenia Musica Temporis a to Marta Gáborová – organ a Kristína Šeligová – husle. Tretí koncert v Liptovskom Hrádku bol bohatý ako na počet účinkujúcich, tak na obsahovosť a rozmanitosť jednotlivých skladieb. Moje pozvanie prijali okrem pedagógov z našej ZUŠ i pedagógovia z cirkevnej ZUŠ Janka Silana v Poprade. Dve krásne dámy sú zároveň aj členkami ženského umeleckého zoskupenia LA SPERANZA, ktoré vzniklo v lete 2013. Svojimi kvalitami sa čoraz viac dostávajú do povedomia slovenského publika. V roku 2015 na celoslovenskej súťaži komorných súborov Divertimento Musicale sa La Speranza umiestnila v Zlatom pásme. Svojou hudbou reprezentovali Slovensko na Britskej ambasáde a majú za sebou veľa ďalších skvelých vystúpení.

Podarilo sa to, čo som ani vo sne nedúfala. S Bohom je všetko možné. V našom kostole, bez majestátneho organu, predsa len zazneli nádherné organové skladby, stretla som veľa zaujímavých ľudí, ale čo je najdôležitejšie, vyzbieralo sa 1710 eur v dobrovoľnom vstupnom.

Moje poďakovanie patrí hlavne Pánu Bohu za požehnanie tohto projektu.

Veľké ĎAKUJEM patrí všetkým účinkujúcim, cirkevným zborom, že sme mohli u nich koncerty realizovať, mestám a obci za pomoc pri propagácii koncertov, Ľ. Kompišovi, ktorý nám pomáhal so zvukom, Rímsko-katolíckej cirkvi za zapožičanie organu, P. Čajkovi za ochotu prevozu organu a hlavne všetkým ľuďom, ktorí prišli podporiť dobrú vec a tým vyjadriť svoju spolupatričnosť.

Všetkým Vám patrí veľká VĎAKA.

... Nie jeden, ale všetci priložíme ruku k ruke k dielu a nádhere ...
(I. Šobán, úryvok z básne Plamienky blízkosti)

Mgr. Bronislava Majerčíková

Národný týždeň manželstva

Zaujímavá prednáška na tému "Ako si vzájomne preukazovať lásku" v manželstve sa konala dňa 18.2.2017. Brat dozorca, Janko Pavlík privítal členov nášho zboru, ako aj členov z rímsko-katolíckeho cirkevného zboru v Liptovskom Hrádku a hlavných aktérov tohto milého podvečerného stretnutia - manželov Kondelovcov zo Žiliny. Títo manželia, ktorí sú spolu viac než tridsať rokov, nám svojou prezentáciou, popretkávanou zážitkami a fotografiami zo svojho vlastného manželského spoluzitia porozprávali o tom, ako sa dá aj po 30-tich rokoch prejavovať láska jedného k druhému. Odláhčenou a vtipnou formou tak prešli úskalia i radosťami manželského života. Počas tohto stretnutia zazneli piesne na oslavu nášho Nebeského Otca i modlitby za naše rodiny. Veríme, že viac než 50 ľudí tak mohlo po tomto stretnutí odísť do svojich rodín posilnených a povzbudených vo viere i vo vzťahoch.

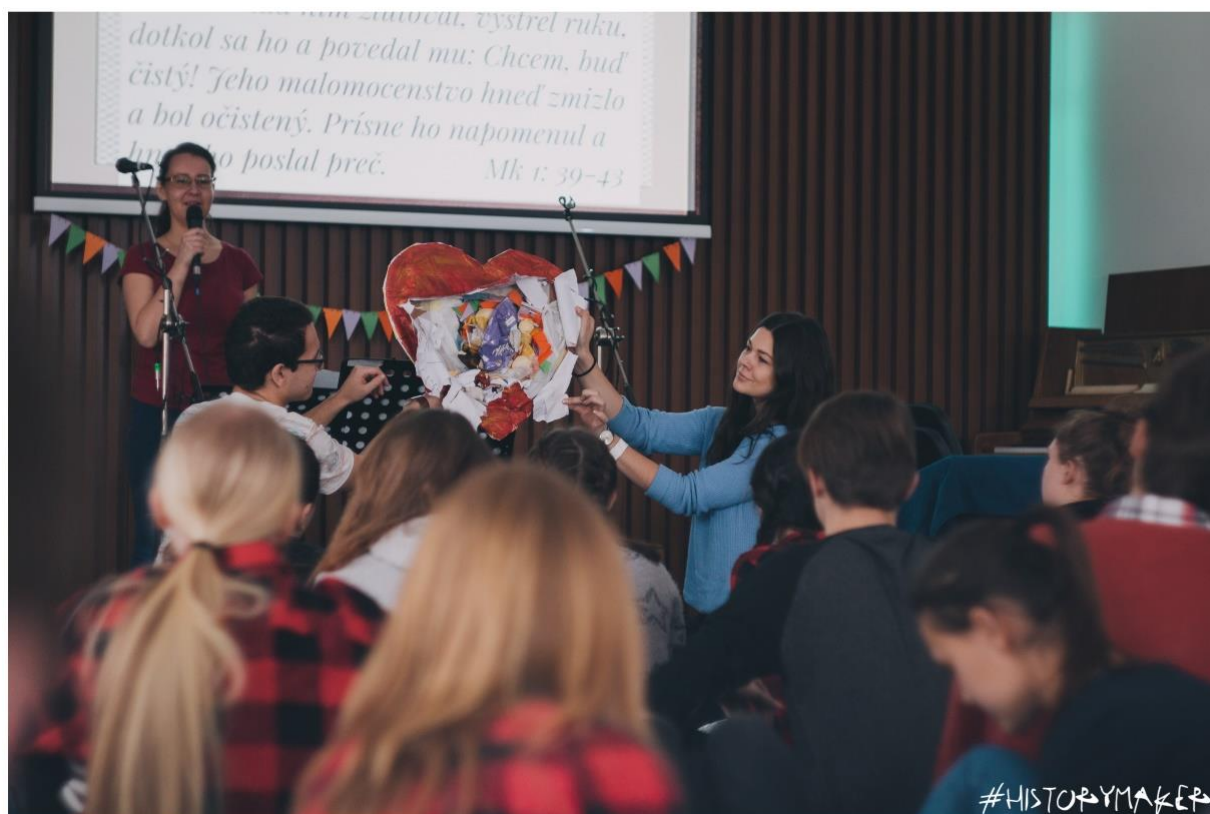

Dorastová chata v Račkovej doline – History maker (History maker = Tvorca dejín)

24.2. – 27.2.2017

Počas celého času na chate sme my ako mládež, chceli ukázať Ježiša ako pevný bod v našich vzťahoch, problémoch a našej radosti, čo znamenalo budovanie aj pre nás. Chata znela už v známom duchu zmenenia dejín, histórie. Osobne mi to prišlo ako skvelá téma, pretože vyvýšiť Ježiša, toho, ktorý ti zmení dejiny, je naozaj jednou z priorít. Večer svedectiev, ktorý tvoril začiatok chaty, bol príkladom toho, že Ježiš je ten, ktorý menil, mení a bude meniť naše životy.

Sarah Čajková

Tento čas je veľmi špeciálny asi pre každého z nás. Zdieľame na chvíľu spolu všetko, od sladkostí na izbe až po únavu. Vieme, že to vôbec nie je o nás. A práve v tom je to nádherné.

Vedomí pravdy, už od začiatku príprav, že táto chata nie je o našich silách ale o milosti Kráľa, na ktorého čakáme. A ako sme spievali v chválach prvý večer :

pred Tvoju tvár môj Ježiš,
prichádzam s tým, čo som a čo mám,
ku Tvojim nohám s bážňou
kladiem svoj hriech a Tebe sa vzdám.

Je to vzácny čas, keď povolání, môžeme pracovať na Božom kráľovstve iba tou malinkou časťou daru, ktorý každý z nás má. V rozdielnosti prijímame a dávame. Vieme, že čo je sadené, to porastie, a náš podiel na práci nekončí, ale ide ďalej do reálneho, každodenného života.

Bezpečné miesto, kde sa nemusím báť, a môžem byť úplne slobodná. Hoci je to duchovný boj, viem, že na veci nie som sama, lebo s bratmi a sestrami ťaháme za jeden koniec.

V túžbe urobiť veci čo najlepšie, sme pracovali od výzdoby až po techniku, vymýšľali tance, hry a aktivity a modlili sa s vďakou za všetko, čo si Pán Boh môže použiť aby prehováral a dotýkal sa srdc všetkých nás.

Mali sme množstvo hier, počas ktorých sme mohli prelomiť ľady a budovať priateľstvá vo veciach ktoré sú dorastencom blízke. Ďalej, rozdelení do tímov, sme sa pri hrách skamarátili a v skupinkách, ktoré nadväzovali na hlavné témy, sme otvárali srdcia a úprimne sa zdieľali o strachu a odvahe, o zmene života a o hriechu.

Pre mňa, osobne, bol čas na chate veľmi vzácny. Vzácny tým, že som okúsila ako Pán Boh hovorí do situácií, presne takým spôsobom, akým potrebujeme. A keď potrebujem potúkať po pleci, aby som chápala, že veci mám robiť inak, tak On prichádza a ja rozumiem. Ale necháva ma rozhodnúť sa.

Ďalšia pre mňa veľmi vzácna vec bola vidieť, ako nie sme sami ani v organizovaní chaty. Máme za sebou starších a zbor. Keď k nám prišli v sobotu ráno a viedli nás programom, videla som len, že naše veci sa týkajú aj ich a my môžeme viesť k úcte a láske samých seba, a tým aj dorastencov. Som vďačná, že náš Boh je ten, ktorý vládne všetkým generáciám.

Ad'ka Gažová

foto: Luky Karabín

Mládežnícke Služby Božie

V nedeľu 19.3.2017 sme sa stretli na bohoslužbách trošku netradične. Ich poriadok mal charakter mládežníckych Služieb Božích. Touto myšlienkou by sme chceli prispieť k vzájomnému prepojeniu mladšej a staršej generácie v našom cirkevnom zbore. Chceme si takto navzájom slúžiť a obohacovať sa a viac si tak uvedomovať, že na ceste viery starší potrebujú mladších a mladší starších. Slovom Božím nás viedla s. farárka Anička Belanji. Témou boli myšlienky z L. 4, 31 – 37 o vyslobodení, uzdravení, vyznaní toho, čo je v našom živote zlé. O „vyhnaní zlého z našich životov“, lebo Pán Ježiš premáha temnotu a láme všetky putá. Texty piesní sme si mohli prečítať na plátne. Za hudobný a spevácky doprovod, za projekciu a ozvučenie ďakujeme našim mladým členom a s. farárke.

Piesne boli vybrané z evanjelického spevníka i z mládežníckeho spevníka. Z radov starších do programu prispeli s. Ivka Čupková svedectvom zo svojho života a brat dozorca Janko Pavlík záverečnou modlitbou. Takéto bohoslužby by sme chceli v našom cirkevnom zbore organizovať pravidelne a veríme, že čas strávený prípravou – nácvikmi i modlitbami - sa stretne s pochopením, požehnaním a obohatením životov nás všetkých.

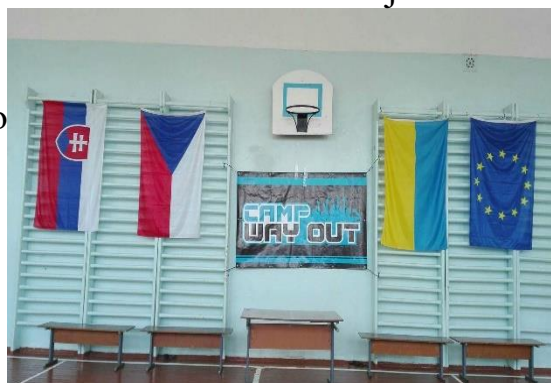

-zk-

Mojich niekoľko dní na Ukrajine

Začiatkom februára som sa spolu s českým a slovenským tímom vydala na dlhú cestu na Ukrajinu, do mesta Rivne. Táto krajina, pre nás Slovákov, nie je úplne najlákavejšia destinácia, no po návrate vo mne zanechala dojem.

Cieľom našej cesty bolo urobiť v škole niečo podobné ako sme mali my v našom cirkevnom zbore, Exit tour, avšak namiesto Američanov sme šli my. Nevedela som, aká dôležitá bude moja prítomnosť v jednej ukrajinskej škole a ako veľa to znamená pre tie deti, keď príde niekto zo zahraničia, aj keď iba zo Slovenska. Každý deň sme mali spoločné hry a aktivity v telocvični,

potom sme sa rozdelili do tried na workshopy. Ja som mala na starosti workshop pre dievčatá, potom nasledovalo pripravené Slovo alebo svedectvá a znovu spoločný záver v telocvični. Na tretí deň sme zobrali deti do cirkevného zboru a pozvali sme ich na dorast.

Je mnoho vecí, ktoré som tam zažila a rozhodla som sa vám povedať o dvoch. V tretí deň hneď ráno prišlo ku mne 8 ročné dievčatko, Dea, čo znamená: patrím Bohu (vždy povedala pri zoznamovaní). Nikdy som nestretla tak jasne zacielené dieťa, ktoré miluje Pána Ježiša tak veľmi, že nemôže o tom nehovoriť. Mala jasnú víziu, chce byť misionárkou v Severnej Kórei. Väčšina jej otázok počas celého dňa smerovala na náš cirkevný zbor a všetko porovnávala s tým svojím. Aj keď bola medzi nami jazyková bariéra, jej posolstvo bolo jasné: milovať Ježiša ako dieťa len vie, podporovať misionárov vo svete, zaujímať sa o svoj cirkevný zbor ako o vlastnú rodinu. Po návrate mi napísala niekoľko mailov, v ktorých píše, že sa za môj zbor modlí a ja viem, že lepšieho modlitebníka by sme ani nemohli mať.

V posledný večer sme sa zastavili na návšteve u českých misionárov, ktorí nám pripomenuli to, koľkokrát boli v našich zboroch služobníci (hlavne z Ameriky), ktorí nás podporovali a pomáhali rôznymi spôsobmi. Teraz je rad na nás. Slovensko má mnoho materiálneho aj duchovného bohatstva, ktoré môže dávať ďalej. A pritom to bolo také jednoduché. Nie som dokonalá ani úžasná, no stačilo len prísť na pár dní s ochotným srdcom, ako v podobenstve o rozmnožení 5 chlebov a 2 rybičiek, a Pán Boh mohol nakrmiť zástupy. Možno sa nemôžete teraz vybrať slúžiť do inej krajiny, ale môžete podporovať iných, ktorí šli, alebo sa modliť za nich. Mimochodom, pár desiatok eur pre Ukrajincov znamená celomesačné stravovanie.

Pán Ježiš nás vyzýva a povoláva, aby sme Mu boli k dispozícii. Nemusíte byť ani mladí, ani bohatí, ani vedieť cudzí jazyk, ani spievať či tancovať. Stačí Mu ochotné srdce a to málo čo sme schopní dať. Nepremárnime svoj život, ale začnime žiť dobrodružstvo, do ktorého Pán Boh povoláva každého z nás, hoci aj v Liptovskom Hrádku.

Ľubka Plachtinská

Čerstvé správy z našej Cirkevnej materskej školy KORÁB

Je za nami prvý polrok fungovania Cirkevnej materskej školy v Liptovskom Hrádku. Je pre nás veľmi dôležité to, ako sa deti u nás cítia, čo prežívajú a ako našu činnosť hodnotia rodičia. Preto sme sa rozhodli im položiť niekoľko otázok:

1. Prečo ste sa rozhodli zapísať vaše dieťa do Cirkevnej materskej školy?

„Lebo Lukáško poznal prostredie, a páči sa nám škôlka, kde sú deti rôzneho veku, môžu sa učiť maličkí od veľkých.“ (p. Danka)

„Lebo chcem pre svoje deti len to najlepšie. V tomto veku sú deti veľmi vnímavé, preto je pre mňa dôležité aby ich v raste podporovali milí, ústretoví ľudia.“ (p. Katarína)

„Blízkosť okolia, rodinná atmosféra, výuka angličtiny, vedenie k výučbe Biblie.“ (p. Zuzana)

2. Ako hodnotíte činnosť materskej školy za prvý polrok fungovania?

„V podstate dobre, len chýba ihrisko.“ (p. Danka)

„Veľmi pozitívne. Detičky vedia veľa pesničiek, hier, veľa tvoria – tešia sa do škôlky. Oceňujem aj aktivity s rodičmi, nástenky, ktoré tvoria práce detí.“ (p. Katarína)

„Za prvý polrok fungovania CMŠ Koráb som veľmi spokojná. Veľmi sa nám predovšetkým páči individuálny prístup pani učiteliek ku škôlkárom, aktivity detí s rodičmi. Tým, že je to zmiešaný kolektív (mladší + starší) sa môžu jeden od druhých učiť (mladšie deti – rôzne aktivity: kreslenie, staršie deti – „zodpovednosť“ za mladšie, učenie sa tolerovať jeden druhého).“ (p. Zuzana)

3. Čo vás najviac oslovilo na fungovaní cirkevnej materskej školy?

„Dobrý prístup, vďaka čomu sa môj syn rýchlo adaptoval.“ (p. Danko)

„Kvalitný pedagogický prístup – p. učiteľky s veľkým srdiečkom. To, že sú deti vedené duchovne, pokojná atmosféra. V tejto škôlke sa cítim byť vítaní.“ (p. Katarína)

„Pozitívne hodnotím rôzne „akcie“, ktoré si môžu deti užiť so svojimi rodičmi v priestoroch škôlky, všetci sa tak navzájom spoznávame, a to spôsobuje akoby rodinnú atmosféru.“ (p. Zuzana)

Veríme, že aj naďalej budeme môcť prinášať deťom radostnú zvesť evanjelia, a to, čo sa deťom odovzdá, tak to budú môcť priniesť aj oni do svojich rodín (rodičom, starým rodičom, súrodencom). Našou túžbou je vidieť generáciu detí, z ktorých vyrastú muži a ženy viery, ktorí sa nebudú hanbiť za to kým sú. Veríme, že z detí vyrastú muži a ženy, ktorí budú premieňať svet láskou, ktorí budú prinášať posolstvo evanjelia, ktoré im bolo odovzdané už v materskej škole do svojich základných, stredných, vysokých škôl, rodín a na pracoviská, na ktoré sa dostanú. A sme vďační, že práve v tomto regióne, v tomto meste máme to privilegium s týmto posolstvom začať.

Mgr. Radka Badinková, poverená riadením CMŠ

V súvislosti s činnosťou CMŠ Vás informujeme, že aktuálne prebieha zápis detí do nového školského roka. Ak máte doma detičky v predškolskom veku a rozmýšľate, kam ich umiestnite, radi Vás privítame v našich priestoroch, ktoré si môžete prezrieť. Vaše dieťa získa nielen príležitosť tráviť čas v rodinnom prostredí našej škôlky, naberať zručnosti a rozvíjať schopnosti v anglickom jazyku, ale dostane i možnosť duchovne rásť, učiť sa o Bohu spôsobom deťom blízkym a pochopiteľným. Viac informácií sa dozviete na web stránke našej CMŠ: www.cms-korab.sk

Recept s príbehom

Toto je recept na koláč – recept s príbehom. Pred rokom moju maminku navštívil v práci lekár, veterinár (p. MVDr. Valášek), ktorý je „len“ dodávateľom ich firmy. V podstate cudzí človek – ale vzácny človek, človek veriaci. Priniesol jej takmer 2 kg tvarohu, ktorý sám vyrobil so slovami, že keď Pán Boh požehnal, treba sa rozdeliť. Moja mamka však rozmýšľala nad tým, že také množstvo čerstvého tvarohu nespotrebuje, preto ho v dobrej viere doručila nám. Naše deti boli v tom čase na dorastovej chate a tiež by sme ho sami neminuli. Vtedy môjmu manželovi napadla myšlienka upiecť z neho koláče pre takmer 100 detí na chate. A tak sme piekli.. My, starší členovia zboru, sme mali v pláne ísť povzbudiť mládež na chatu. Vzali sme koláče, ktoré padli vhod a na milého pána doktora sme dlho s láskou spomínali. Tento rok sme sa manželom rozprávali, aké to bolo pred rokom milé – potešiť naraz toľké deti. Neváhal, a kým som ja bola v práci, on opäť piekol koláče. My, starší, sme aj tento rok sedeli pri stole na chate v Račkovej doline. Jedli sme z tých koláčov. V tej chvíli komusi napadla myšlienka: „daj recept do časopisu.“

.. a tak vznikol nápad, že keď nám v našom zbore zachutí niečo, čo pripravili šikovné ruky našich ľudí (napr. pri občerstveniach na rôzne podujatia) a radi by sme si to vyskúšali doma, môžeme zapísať recept s krátkym príbehom – pri akej príležitosti vznikol, alebo prečo nám zachutil, prípadne od koho sme ho zdedili. - My ho potom radi uverejníme. A kto vie, možno raz vydáme originálny receptár – aký nemá nikto - s názvom „Naše zborové recepty“, ktorý má silu vypovedať nielen o dobrotách, ale prezradí čosi aj o živote a ľuďoch v našom zbore.

Mrkvovo -orechový koláč

4 vajcia a 1 ½ hrnčeka hnedého cukru spolu vymiešať (hnedý cukor je zdravší ale biely je vhodná lacnejšia alternatíva).

Potom pridať 1 ½ hrnčeka polohrubej múky, 1 hrnček oleja, 1 hrnček mletých orechov, 1 prášok do pečiva, 1 vanilkový cukor, 1 kávovú lyžičku mletej škorice, 1 ½ hrnčeka najemno strúhanej čerstvej mrkvy.

Upečieme cesto, ktoré po vychladnutí natrieme krémom, ktorý vyrobíme zmiešaním 1 neochuteného nátierkového masla, 50 gr. obyčajného masla (nie rastlinného) a ½ hrnčeka práškového cukru. Pre chuť je dobré pridať kôru z ½ citróna a trochu citrónovej šťavy - z asi ¼ citróna.

Vrch posypeme postrúhanými orechmi.

Koláčik je rýchly, nenáročný a pomerne zdravý ☺ Ak sa vydará, napíšte nám.

Milé deti !

Kristína Royová (1860-1936) je najprekladanejšou slovenskou spisovateľkou. Jej diela preložili do 36 jazykov. Napísala asi 50 kníh pre deti aj dospelých (*Bez Boha na svete, V slnečnej krajine, Ako prišli lastovičky domov, Ako kvapôčka putovala, Za vysokú cenu a iné*). Prečítajte si nasledujúci úryvok z jej prvej knižky **Bez Boha na svete**, ktorú napísala vraj za jednu noc pri sviečke.

Ale s jarou prišiel do dediny akýsi cudzí, pocestný človek.

Ponúkal Sväté písmo aj všelijaké iné knihy. Ako išiel dedinou, vošiel aj do pastierskej chalúpky.

Videl, ako tu chlapci sami bývajú, posedel si u nich a oni mu ponúkli chlebíka, čo im včera dala hrobárova žena. Ukázal chlapcom všetky svoje knihy a všelijaké obrázky. A keď zbadal, ako rád by mal Martinko taký malý Nový zákon, ktorý by si mohol aj na pole vziať a nemal si ho za čo kúpiť, nuž daroval mu ho, a ešte každému pridal pekný obrázok. Na Martinkovom bola namalovaná obloha a na nej biela holubička, ktorá mala v zobáčku lístoček a na ňom napísané zlatými literami: „*Ja milujem tých, ktorí mňa milujú a tí, ktorí ma skoro a usilovne hľadajú, nachádzajú ma.*“ Na Jožkovom bol venček z poľných kvetov a na ňom napísané: „*Daj mi, syn môj, svoje srdce.*“ Nevedel si Martinko dosť vynadávať a načítať tých pekných slov! „Pravda,“ hovorí predavačovi, „to Pán Ježiš mňa miluje a keď Ho usilovne hľadám, dá sa mi nájsť? A On to žiada od nás, aby sme Mu dali svoje srdcia.“

Dlho sa predavač s chlapcami rozprával a ešte nestačil Martinkovi na všetky otázky odpovedať. Dozvedel sa zase Martinko mnoho o Pánovi Ježišovi, o tej druhej zemi a večnom živote.

Tri dni sa predavač zabavil v dedine, a každý večer navštívil chlapcov. Keď odchádzal, bola práve sobota, odniesol mu Martinko jeho veľkú kapsu až do mesta. A hoci sa mu pod ňou plece ohýbalo, za pol sveta

sveta by to nebol dal, že mohol aj on raz to Sväté písmo odnášať. Veru, nebolo mu ťažké.

„S Pánom Bohom putujte, priateľko,“ zaželel predavačovi, „nech vám je Pán Ježiš nápomocný, aby ste to všetko predali! Bárs by si ešte mnoho ľudí tie sväté knihy kúpilo, aby v nich čítali a neboli ďalej živí ako *bez Boha na svete*.“

„Dal by Pán Boh, syn môj. Nasleduj len verne Pána Ježiša, dokiaľ nepríde, aby sme si tam pred Jeho tvárou mohli raz ruku podať. A Martinko, keby ti ako zle bolo na svete, vždy sa len tým potešuj, že Pán Ježiš povedal:

„V dome môjho Otca je mnoho príbytkov,
keby nebolo tak, povedal by som vám to,
pretože vám idem pripraviť miesto a
keď odídem a pripravím vám miesto,

✠ Dī ♥e + dāāe a ✠o ſeāie + āi āāā
āe ſe.“

Na vylúštenie použite dekodér:

B	C	D	F	G	H	J	K	L	M
☞	☾	♥	✠	☒	☞	☞	☞	✂	✠
N	P	Q	R	S	T	V	W	X	Z
☞	☞	○	☞	☞	☞	☞	☞	✓	☞

mg

POZVÁNKA

Srdečne vás pozývame na evanjelizačné stretnutia PROCHRIST, organizované Východným dištriktom ECAV na Slovensku. Tieto stretnutia majú dlhoročnú históriu a radia sa medzi najväčšie európske evanjelizačné stretnutia.

Stretneme sa v kinosále

MKS v Liptovskom Hrádku, v termíne 26.-30.4.2017. Odtiaľ bude vysielaný priamy prenos, ktorý budete môcť sledovať aj online - na webovej stránke www.prochrist.evs.sk

ProChrist 2017 bude s týmito rečníkmi na témy:

Jiří Chodura – téma PRÍBEH, Jaroslav Petro – téma ŠANCA, Michal Klus - téma DAR, Slavomír Slávik – téma ZMENA, Katarína Hudáková – téma VZŤAH.

Viac informácií o podujatí si môžete už teraz prečítať na www.prochrist.evs.sk

NÁŠ CIRKEVNÝ ZBOR MÁ NOVÚ WEBOVÚ STRÁNKU

Práve spúšťame webovú stránku nášho cirkevného zboru www.ecavlh.sk

Tu sa dozviete aktuality i staršie udalosti nášho cirkevného zboru. Odtiaľto si môžete stiahnuť všetky čísla Hrádockého prameňa do svojho počítača. Stránka práve začína žiť, no aktuálne ju budeme meniť a dopĺňať. Pripomienky a nápady k web- stránke môžete zasielať na adresu hradockypramen@gmail.com

Dôležité kontakty:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Liptovský Hrádok, Hviezdoslavova ul. 142

Zborová farárka: Mgr. Anna Belanji, tel. kontakt: 0918 828 050

V prípade potreby prislúženia Večere Pánovej doma, starším, chorým či v nemocniciach, ako aj pri potrebe osobnej spovede či modlitebnej podpory, s dôverou kontaktujte s. farárku

Hrádocký prameň vydáva pre vnútornú potrebu zboru CZ ECAV na Slovensku Liptovský Hrádok. Náklad 150 ks.

Na príprave tohto čísla sa podieľali: Z. Karabínová, M. Gabčová, A. Belanji, M. Belanji a ostatní autori uvedení pod jednotlivými príspevkami